

"For vi har set hans stjerne gå op i Østen og er kommet for at tilbede ham." (Matt. 2,1 og 2,2)

Disse ord stammer fra Matthæusevangeliet og udtales af nogle "vise mænd fra Østerland", som er kommet langvejs fra for at foretage et temmelig mystisk besøg til Jesusbarnet.

Det er en lille gruppe der er undervejs og følger et lille lys, men søger et større, universelt Lys: en Konge som allerede er født og tilstede i verden. Intet andet vides om dem, men denne episode er rig på motiver til refleksion og for det kristne liv.

Ovenstående citerede sætning er blevet udvalgt og foreslået af de kristne i Mellemøsten til at fejre dette års bedeuge for de kristnes enhed. ¹ Det er en værdifuld lejlighed til påny at være undervejs sammen i gensidig accept, men frem for alt til at være åbne for Guds plan om, at vi må vidne om hans kærlighed til ethvert menneske og enhver nation på jorden.

"For vi har set hans stjerne gå op i Østen og er kommet for at tilbede ham."

De kristne fra Mellemøsten skriver følgende i det dokument, der ledsager forslagene til denne bedeuge: "[...] Stjernen, der dukkede op på Judæas himmel, er et længe ventet tegn på håb. Den fører de tre vise mænd, og gennem dem alle jordens folkeslag, til det sted, hvor den sande Konge og Forløser vil blive åbenbaret.

Stjernen er en gave, et tegn på Guds kærlige tilstedeværelse for hele menneskeheden. [...] De vise mænd åbenbarer for os den af Gud ønskede enhed mellem alle folkeslag. De kommer fra fjerne lande og repræsenterer forskellige kulturer. Alligevel er de drevet af ønsket om at se og lære den nyfødte konge at kende. De samles i Betlehem for at ære ham og tilbyde ham deres gaver. De kristne er kaldede til at være et tegn på den enhed, som han ønsker for verden.

Selv om de tilhører forskellige kulturer, racer og sprog, er de kristne på en fælles søgen efter Kristus, og har et fælles ønske om at tilbede ham. De kristnes mission er altså at være et tegn, ligesom stjernen, der skal lede menneskeheden, der tørster efter Gud, og føre den til Kristus. Deres opgave er at være Guds redskab til at skabe enhed mellem alle folkeslag." ²

Stjernen der lyser for de vise mænd er for alle, og er først og fremmest tændt i det inderste af hver enkelt menneske. Det dybeste lag af vores bevidsthed lader sig nemlig oplyse af kærlighed. Vi kan alle få et glimt af den, følge den for at nå vores mål, nemlig mødet med Gud og vore medmennesker i dagligdagen, for at dele vores rigdom med alle.

"For vi har set hans stjerne gå op i Østen og er kommet for at tilbede ham".

At stå foran Gud og ære ham er grundlæggende for os mennesker, for at erkende os selv som vi er: små, sårbare. Vi har altid brug for tilgivelse og barmhjertighed, og må derfor være oprigtigt villige til at have denne samme holdning over for andre. Den ære, som kun tilkommer Gud, udtrykkes fuldt ud i tilbedelsen.

Chiara Lubichs ord kan være en hjælp hertil: "[...] Hvad vil det sige at 'tilbede' Gud? Det er en attitude, der skal være rettet mod ham alene. At tilbede betyder at sige til Gud: "Du er alt", det vil sige: "Du er den, der er", og jeg har det enorme privilegium at leve for at erkende dette. Det betyder også [...]: "Jeg er ingenting". Og det siger vi ikke kun med ord. For at tilbede Gud må vi rydde os selv af vejen og lade ham sejre i os og i verden. [...]"

Men den sikreste vej til at nå vores eksistentielle erklæring af vores egen intethed og Guds althed, er helt igennem positiv. For at tilintetgøre vores tanker skal vi kun tænke på Gud og have hans tanker, som de er åbenbaret for os i evangeliet. For at kuldaste vores vilje behøver vi kun at gøre hans vilje sådan som den viser sig for os i nuet. For at slippe af med vores splittende tilbøjeligheder behøver vi blot at have hjertet hos Ham og vore næste ved at dele deres bekymringer, smerter, problemer og glæder. Hvis vi altid er "kærlighed", bliver vi, uden at vi er klar over det, dette intet. På den måde bekræfter vi med vort liv Guds storhed, at han er alt, og således åbner vi os for den sande tilbedelse af Gud." ³

"For vi har set hans stjerne gå op i Østen og er kommet for at tilbede ham"

Sammen med de kristne i Mellemøsten kan også vi sige: "Efter at de vise mænd havde mødt Frelseren og tilbedt ham, vendte de tilbage til deres land ad en anden vej, efter at de var blevet advaret i en drøm. På samme måde bør det fællesskab, vi danner i den fælles bøn, inspirere os til at vende tilbage ad nye veje til vort eget liv, til vore kirker og til hele verden. [...] At tjene evangeliet i dag forpligter os til at forsvare menneskets værdighed, især de fattigste, svageste og marginaliserede menneskers værdighed. [...]"

Den nye vej for kirkerne er den synlige enheds vej, som vi kan gå med offervilje, mod og frimodighed, sådan at "Gud kan være alt i alle" (jf. 1 Kor 15,28) dag efter dag.

Letizia Magri

- 1 Den traditionelle dato for fejringen af bedeugen for de kristnes enhed er på den nordlige halvkugle altid i ugen 18.-25. januar. På den sydlige halvkugle, hvor januar er en ferieperiode, fejrer kirkerne bedeugen på andre datoer, f.eks. i forbindelse med Pinse, som ligledes er en symbolsk tid for kirkens enhed. Det er også en opfordring til at holde den økumeniske dialog levende gennem hele året.
- 2 Se <http://www.christianunity.va/content/unitacristiani/it/news/2021/spuc-2022.html>.
- 3 Chiara Lubich, *Livets ord* februar 2005.

«Livets Ord» udkommer på mere end 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden gennem presse, radio og internet. For mere information se www.focolare.org eller <https://focolare.dk>.
Focolare Danmark e-mail: kontakt@focolare.dk

"For vi har set hans stjerne gå op i Østen og er kommet for at tilbede ham." (Matt. 2,1 og 2,2)

Disse ord stammer fra Matthæusevangeliet og udtales af nogle "vise mænd fra Østerland", som er kommet langvejs fra for at foretage et temmelig mystisk besøg til Jesusbarnet.

Det er en lille gruppe der er undervejs og følger et lille lys, men søger et større, universelt Lys: en Konge som allerede er født og tilstede i verden. Intet andet vides om dem, men denne episode er rig på motiver til refleksion og for det kristne liv.

Ovenstående citerede sætning er blevet udvalgt og foreslået af de kristne i Mellemøsten til at fejre dette års bedeuge for de kristnes enhed. ¹ Det er en værdifuld lejlighed til påny at være undervejs sammen i gensidig accept, men frem for alt til at være åbne for Guds plan om, at vi må vidne om hans kærlighed til ethvert menneske og enhver nation på jorden.

"For vi har set hans stjerne gå op i Østen og er kommet for at tilbede ham."

De kristne fra Mellemøsten skriver følgende i det dokument, der ledsager forslagene til denne bedeuge: "[...] Stjernen, der dukkede op på Judæas himmel, er et længe ventet tegn på håb. Den fører de tre vise mænd, og gennem dem alle jordens folkeslag, til det sted, hvor den sande Konge og Forløser vil blive åbenbaret.

Stjernen er en gave, et tegn på Guds kærlige tilstedeværelse for hele menneskeheden. [...] De vise mænd åbenbarer for os den af Gud ønskede enhed mellem alle folkeslag. De kommer fra fjerne lande og repræsenterer forskellige kulturer. Alligevel er de drevet af ønsket om at se og lære den nyfødte konge at kende. De samles i Betlehem for at ære ham og tilbyde ham deres gaver. De kristne er kaldede til at være et tegn på den enhed, som han ønsker for verden.

Selv om de tilhører forskellige kulturer, racer og sprog, er de kristne på en fælles søgen efter Kristus, og har et fælles ønske om at tilbede ham. De kristnes mission er altså at være et tegn, ligesom stjernen, der skal lede menneskeheden, der tørster efter Gud, og føre den til Kristus. Deres opgave er at være Guds redskab til at skabe enhed mellem alle folkeslag." ²

Stjernen der lyser for de vise mænd er for alle, og er først og fremmest tændt i det inderste af hver enkelt menneske. Det dybeste lag af vores bevidsthed lader sig nemlig oplyse af kærlighed. Vi kan alle få et glimt af den, følge den for at nå vores mål, nemlig mødet med Gud og vore medmennesker i dagligdagen, for at dele vores rigdom med alle.

"For vi har set hans stjerne gå op i Østen og er kommet for at tilbede ham".

At stå foran Gud og ære ham er grundlæggende for os mennesker, for at erkende os selv som vi er: små, sårbare. Vi har altid brug for tilgivelse og barmhjertighed, og må derfor være oprigtigt villige til at have denne samme holdning over for andre. Den ære, som kun tilkommer Gud, udtrykkes fuldt ud i tilbedelsen.

Chiara Lubichs ord kan være en hjælp hertil: "[...] Hvad vil det sige at 'tilbede' Gud? Det er en attitude, der skal være rettet mod ham alene. At tilbede betyder at sige til Gud: "Du er alt", det vil sige: "Du er den, der er", og jeg har det enorme privilegium at leve for at erkende dette. Det betyder også [...]: "Jeg er ingenting". Og det siger vi ikke kun med ord. For at tilbede Gud må vi rydde os selv af vejen og lade ham sejre i os og i verden. [...]"

Men den sikreste vej til at nå vores eksistentielle erklæring af vores egen intethed og Guds althed, er helt igennem positiv. For at tilintetgøre vores tanker skal vi kun tænke på Gud og have hans tanker, som de er åbenbaret for os i evangeliet. For at kuldaste vores vilje behøver vi kun at gøre hans vilje sådan som den viser sig for os i nuet. For at slippe af med vores splittende tilbøjeligheder behøver vi blot at have hjertet hos Ham og vore næste ved at dele deres bekymringer, smerter, problemer og glæder. Hvis vi altid er "kærlighed", bliver vi, uden at vi er klar over det, dette intet. På den måde bekræfter vi med vort liv Guds storhed, at han er alt, og således åbner vi os for den sande tilbedelse af Gud." ³

"For vi har set hans stjerne gå op i Østen og er kommet for at tilbede ham"

Sammen med de kristne i Mellemøsten kan også vi sige: "Efter at de vise mænd havde mødt Frelseren og tilbedt ham, vendte de tilbage til deres land ad en anden vej, efter at de var blevet advaret i en drøm. På samme måde bør det fællesskab, vi danner i den fælles bøn, inspirere os til at vende tilbage ad nye veje til vort eget liv, til vore kirker og til hele verden. [...] At tjene evangeliet i dag forpligter os til at forsvare menneskets værdighed, især de fattigste, svageste og marginaliserede menneskers værdighed. [...]"

Den nye vej for kirkerne er den synlige enheds vej, som vi kan gå med offervilje, mod og frimodighed, sådan at "Gud kan være alt i alle" (jf. 1 Kor 15,28) dag efter dag.

Letizia Magri

- ¹ Den traditionelle dato for fejringen af bedeugen for de kristnes enhed er på den nordlige halvkugle altid i ugen 18.-25. januar. På den sydlige halvkugle, hvor januar er en ferieperiode, fejrer kirkerne bedeugen på andre datoer, f.eks. i forbindelse med Pinse, som ligledes er en symbolsk tid for kirkens enhed. Det er også en opfordring til at holde den økumeniske dialog levende gennem hele året.
- ² Se <http://www.christianunity.va/content/unitacristiani/it/news/2021/spuc-2022.html>.
- ³ Chiara Lubich, *Livets ord* februar 2005.

«Livets Ord» udkommer på mere end 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden gennem presse, radio og internet. For mere information se www.focolare.org eller <https://focolare.dk>.
Focolare Danmark e-mail: kontakt@focolare.dk